

Inhoud

Nieuwe buurman	7
Kip schrikt	13
Ekster heeft pech	17
Kattenkruid	22
Ruzie	27
Een reuze idee	32
Bloemen voor kip	37
Waar was het nu?	40
Dom geweest	46
Goed zo, Kat!	51
Feest	55

Nieuwe buurman

Het is nog stil in het bos.
Kip zit aan haar ontbijt,
in haar huis in een holle boom.
Ze neemt net een grote hap haverkorrels,
als opeens op de deur wordt geklopt.
Is het Kat?
Zo vroeg al?
Gauw veegt ze haar snavel schoon.
Maar aan de deur staat Bok.

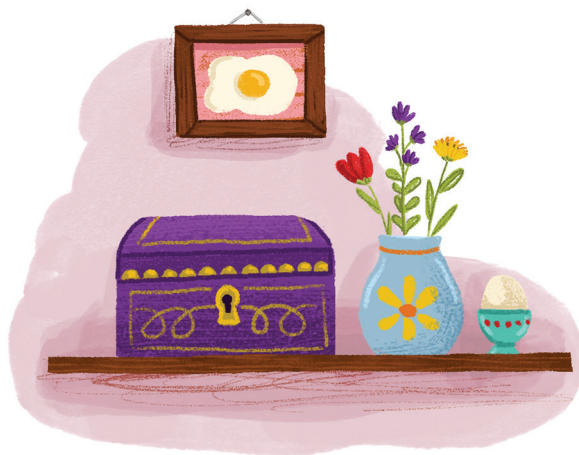
In de ene hand draagt hij een koffer,
in de andere een kistje.
Bok is de nieuwe buurman van Kip.
Hij is een professor, zegt Kat.
Iemand die heel veel weet,
nog meer dan Kat zelf.
'Dag, Kip,' zegt Bok.
'Stoor ik?'
'Nee, hoor,' zegt Kip.
Jammer, ze zat net zo lekker te eten.
Bok zegt: 'Fijn, want ik heb een vraag.'
Kip voelt dat ze een kleur krijgt.
Een vraag? Aan haar?
Als ze het antwoord nou maar weet!
'Het gaat hierom,' zegt Bok.
'Ik moet op reis.
Mijn huis staat dus een tijdje leeg,
daar maak ik me zorgen over.'
'Zorgen?' zegt Kip verbaasd.
Bok knikt.
'Jij woont al veel langer in het bos,' zegt hij.
'Jij kent alle dieren dus goed.
Wat denk je, Kip?
Staat eh... mijn huis hier veilig, als ik weg ben?'
Kip is even in de war.
Dan lacht ze.
Is dit het wat Bok haar wilde vragen?

Nou, dat is niet moeilijk!
'Geen zorgen,' zegt ze.
'Het zijn allemaal nette dieren,
die niemand kwaad doen.
Maar ik zal toch goed opletten, hoor.'
'O Kip, dank je wel!' roept Bok blij.
'Dat wilde ik vragen, maar ik durfde niet.'
Hij komt wat dichterbij.
'En dan is er nog iets belangrijks.'
Hij houdt het kistje omhoog.
'Zou jij hierop willen passen, Kip?
Het zit op slot.'

Toch laat ik het liever niet in huis staan.’
Kip krijgt het opeens heel warm.
Op zijn huis passen
en ook nog op een belangrijk kistje.
Jee, dat hij dat aan haar vraagt!
Ze wordt er verlegen van,
maar nee zeggen wil ze ook niet.
‘Best, hoor,’ zegt ze daarom.
‘Geef maar hier.
Ik zorg wel dat er niets mee gebeurt.’
Ze pakt het kistje van Bok aan.
Bok maakt een buiging.
‘Duizend maal dank, Kip,’ zegt hij.
‘Dan ga ik nu gauw.’
Bok haast zich weg over het bospad.
Hij struikelt bijna over zijn poten.
‘Goede reis!’ roept Kip.
Boven de bomen ziet ze donkere wolken hangen.
Als er maar geen regen komt, denkt Kip.
Bok draait zich nog even om en zwaait.
Dan gaat hij de bocht om.
Kip kijkt naar zijn huis tussen de bomen.
Het huis is gebouwd van takken.
Slierten klimop hangen langs het raam omlaag.
Daar achter het raam zit Bok altijd,
met zijn hoofd boven de boeken.
Nu ziet het huis er verlaten uit.

Opeens voelt Kip druppels op haar kop.
Bah, daar regent het al.
Wat naar voor Bok!
Snel doet ze de deur dicht
en loopt met het kistje naar de kamer.
In de kast is nog wel plek.
Ziezo, daar staat het goed!
Ze voelt even aan het deksel.
Ja, op slot.
Wat zou erin zitten?
Het is iets belangrijks.
Daarom moet zij erop passen.
Maar wat is het dan?
Wist ze dat maar.
Zacht strijkt ze over het hout.
Dan klinkt er een harde bons op de deur.

Kip schrikt

Het is Kat.

Hij druipt van de regen.

Snel loopt hij langs Kip naar binnen.

‘Ga lekker zitten,’ zegt Kip.

Maar Kat zit al, in de grote stoel bij de haard.

‘Wat ben je laat, Kip,’ zegt hij.

Hij wijst op haar nog volle kom haverkorrels.

‘Ja, moet je horen,’ zegt Kip.

Ze vertelt over Bok,

dat hij op reis is gegaan

en dat hij een vraag aan haar had.

Kat zit zich te likken.

‘Zo zo,’ zegt hij.

‘Het ging over zijn huis,’ zegt Kip,

‘en over de dieren hier in het bos.’

Kat kijkt op, met zijn voorpoot half omhoog.

‘De dieren?’

‘Ja, hoe die zijn,’ zegt Kip,

‘omdat zijn huis nu een tijdje alleen staat.’

Kat fronst.

‘En wat zei je?’ vraagt hij.

‘O, dat was toch simpel?’ lacht Kip.

‘Ik zei: “Geen zorgen, Bok.

Alle dieren hier zijn nette dieren.”’

‘Alle dieren?’ vraagt Kat.

‘En Ekster dan?’

Ekster? Kip schrikt.

‘Maar die woont niet in dit bos,’ zegt ze.

‘Dan telt het toch niet?’

‘Hij vliegt hier wel vaak rond,’ zegt Kat.

Ja, dat is waar, denkt Kip.

Is Ekster wel een goed dier?

Ze hoort soms zeggen dat hij stiekem dingen wegpakt.

Vooraf dingen die mooi glimmen.

Kip zucht diep.

‘Je ontbijt staat er nog,’ wijst Kat.

‘Geen trek meer,’ zegt Kip.

Ze loopt naar het raam.

Beweegt er iets, daar achter die struik,
of doet de wind dat?

Ze drukt haar kop tegen de ruit.

‘Maak je nou niet zo druk, Kip,’ zegt Kat.

‘Als er iets met dat huis gebeurt,
kan jij er toch niks aan doen?’

‘Wel!’ roept Kip.

‘Dat is het juist!

Ik zei tegen Bok dat ik op zou letten.

Aan Ekster dacht ik niet.’

Ze draait zich om en stapt naar de deur.

‘Wat ga je doen?’ vraagt Kat.

‘Kijken of alles goed is,’ zegt ze.

‘Ik ben zo terug.’

Kat springt van de stoel.

‘Kip, luister nou,’ zegt hij.

‘Ekster is slim, maar een echte boef is hij niet.’

‘Toch ga ik kijken,’ zegt Kip.

‘Je weet maar nooit.’

Ze stapt de regen in.

Kat holt achter haar aan.

‘Nou goed, ik ga wel mee,’ zegt hij.

Op een drafje lopen ze naar het huis van Bok.

